

## מסורת הש"ס

(א) כתובות כו.; (ב) [סוכה  
לו; ויש"נ], (ג) פרה פ"ב מ"א,  
(ד) סוטה מו., (ה) [פרה פ"ב  
מ"א ע"ש], (ו) [במדבר יט],  
(ז) [כל זה שייך לעיל בד"ה  
עודה],

תורה אור השלם

1. זאת חקת התורה  
אשר צוה יי' לאמר דבר  
אל בני ישראל ויקחו  
אליהם פרה אדמה  
תמימה אשר אין בה  
מום אשר לא עלה עליה  
על: במדבר יט ב

## גליון הש"ס

תוס' ד"ה על וכו' משום  
דשמא נתרצית לו. עי'  
לקמן דף כה ע"ב תוס'  
ד"ה איכא:

## הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה רכנא וכו' ולכנר רבעה לא מייסין:  
(ב) ד"ה ומו לא מיידי אין להקשות. נ"ב כהא ליטנא הוא דדף סד לקמן ובהוריות ספ"ב וביבמות דף לט ע"א: (ג) ד"ה לא ס"ד וד"ה דמשום וד"ה לא דה"ל: (ד) תוס' ד"ה על ידי וכו' שאין לתלות שנתרנית:

## מוסף רש"י

ע"י מומן מותרת  
בלעזל. דרמחמ להספיק  
מומון ואין מקפידין אותה  
(כתובות כז.). ע"י  
נפשות. סהמה דריות  
בשטות. אסורה בלעזל.  
הדואל ומומון בה הסקר  
חששן שמה ותמלה  
מומון מכן (סו. ותר. א.)  
מדיד. א"ל לרן אלא דבר  
(סו. כז.) ע"י להספיק  
ע"י (בבבס ע"י וקדושין  
כא.) ע"י להקשיש מדיד  
(דריבין קג.) ללא לשני  
מדיד (סנהדרין כב.).  
הקטע דבריו ע"י (סו. כז.).  
לעזל עילוי. ע"י פרה  
(סו. כז. וסו. ע"י).  
עודל שש שקדן. מורה  
ע"י עקן. ספסלה.  
ואע"ג ללא ע"י א"ל  
ועילוי. תוריהו מוספלה  
דכתיב תוריהו תחלמל  
ע"י תחלמל. בה א"ל לא  
ע"י. תוריהו תחלמל ואילו  
ע"י א"ל מוספלה. ובעזלה  
עד חששן. שחמלמל  
הא"ל חשן. דעזלה חשן  
א"ל א"ל מוספלה.

**רבינא.** מהדר לתרומי מתני' וברייתא ד  
לכתחילה קתני דאין מעמידין משום  
דקתני אין חוששין משום רובע משום נ  
קציעת למיסרה דלמא כבר רבעה ולכך  
**ומנא סימרא.** דלמדי דחשידי ביה

שני לן צין לכתחילה צין לדעבד  
לכתחילה לא מייחדין ליה בדיידיה  
הויכא דליתידד לא מיתסר ולא  
אחרין נבעלה לו: ע"י ממון.  
ששהיה צייב ממון מותרת לבעלה:  
הפסד ממון. דקבר לא בעלנא לה  
חו לא פרע לי צבלה מידי: טעם.  
דמשום הפסד ממון הוא דשרי לה  
דקמי על ידי נפשות שנתחייבה  
הריגה אקורה לבעלה אלמא היכא  
דלא מירתת להפסד ממון אפקורי  
מפקר לה וחיישין שמה נבעלה  
לאחד מהן בצרון. ואיז דמוקמי לה  
באשת כהן דליתמסר באונם ורשאין  
עיקר דבכתובות (דף טו:) מוכח  
דבאשת ישראל קאי: וסו לא מידי.  
(ט) אין להקשות על דבר זה דודאי  
טעמא ע"י ממון מותר משום דחייש  
עבוד כוכבים להפסד ממון: פרה  
הטעם. פרה הדומה: ה"ג ממאי  
דלא כוין עמלא לא חייש לרביע  
וטעמא דר"א כו': עודה של שקין.  
שקין הרבה ריקנין קשורין ביחד:  
נפלה. דכתיב<sup>א</sup> אשר לא עלה עליה  
בהעלאתה בעמלא: ונעננה. עגלה  
עיופה אינה נפסקת בהעלאת עול:  
עוד שמסוך בו. דכתיב נבעלה  
(דברים כב) אשר לא מכה בצול.  
(ו) לישא אשה עודה עץ שטוין בו  
שקין: (א) לא ס"ד. דטעמא דר"א  
דמשום עודה: דמשום הגאס פורחא.  
להקל מעליו משוי מעט: לא  
ממפסיד טובא. דמיס יקרים של  
דומה אלף ודאי טעמא  
רביעה הוא: יקחו.  
ממנו קרי ציה ויקחו:  
אלא

קיסה כתיב בהו ודלמא עד

[illegible]

י (ה) ארבעה לא חיישינן:

רבינא אמר לא קש  
דיעבד ומנא תימרא  
בין לדיעבד דתנן לא  
ממפני שחשודין ע  
א<sup>6</sup> האשה שנחבשה ב  
לבעלה מותרת לבעלה  
לבעלה אלא לאו  
לכתחלה לדיעבד  
אימא לך אפילו דיענא  
טעמא דמתיירא מש  
דקתני סיפא ע"י נפש  
לא מידי רבי פדת א  
אליעזר הא רבנן א  
אליעזר אומר אינה  
בוכבים וחכמים ימ  
קמפילגי דר"א סבר  
סברי גלא חיישינן  
דכ"ע לא חיישינן לרבי  
דרבי אליעזר כדבר י  
רבי יהודה אמר רב  
שקין פסלה ובעגלה  
סבר חיישינן ומר סב  
משום ניהא פורתא  
לימא משום הנאה פ  
התם יצרו תוקפו וד  
חיישינן לרביעה והכ  
בדתני שילא דתני ע  
ידבר אל בני ישרה  
ישראל יקחו ואין  
לא סלקא דעתך ד  
רבי אליעזר פוסל  
ואי סלקא דעתך  
פרה כתיב בה קיח  
כאן לא פליגי רבנן

ר' יד' מומן מותרת לבעול  
 לעולם אימא לך דנעלה  
 ואי כיון דאינה נתפסת אלא  
 מותרת לאחרין ודאי לא  
 יייתי עליה בגמרא ההם  
 אומר ורחוקה צני משפחה  
 מותרת לבעול עטמה דלא  
 נו ע"י נפשות ואי בנאש  
 קט דע"י נפשות אסורה  
 דרבינא דבעי לאוכוחי היתר  
 לאסור בנאש כהן ולמישח  
 וא דחי לית ליה הכ קבא  
 דלמא שאני ע"י נפשות  
 לרודאי שלא ע"י מוח אלא  
 יוקא נקט וסיפא דקמי  
 יומר מחמת פחד גמרי  
 לא הנחא צה לאברהם אלא  
 מומן חיישין ו"ל דלון זה  
 לאסור יחוד מועט דדוקא  
 יבשים כלל ויכולה לנעוק ו  
 ייון אשה דלמה שאני אש  
 דאמה ורבי פדת נמי אית  
 מחבור לנשרא וכו' שיהי

# אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

כג.

**דבינא** אמר הא אֶלְבְּחִיָּהּ הָא רִיעֵבָה. לְכֹאֲרוֹהִי מִשְׁמַע דְּרִבִּינָא  
הִכְכָּא וְרִבִּי פִדֵּת דִּבְכֻמּוֹךְ לִית לָהּ הָהוּא שְׁנוּיָא לְעִיל  
דְּאִדָּס חָס עַל בְּהֻמְתּוֹ כו' מִדְּמַהֲדֵי אֲשֵׁנוּיָא אַחֲרֵינָא וְיִתִּימָה א"כ  
מָה יִתְּרוֹ מִשְׁנֵי הַמִּשְׁנִיּוֹת הֵהוּא דְּלוֹן מַעֲמִידֵי וְהֵהוּא דְּמִקּוֹס  
שְׁנָהוּ לְמַכּוּר מִזְכִּירִין לְעִיל בְּפ"ה

הא לכתחלה הא  
ש'אני בין לכתחלה  
תתייחד אשה עמהם  
הערויות ורמינהו  
י עובדי כוכבים ע"  
ע"י נפשות אסורה  
ז"מ שאני לן בין  
מאי דלמא לעולם  
נמי לא והכא היינו  
הפסד ממונו תדע  
אסורה לבעלה ורתו  
לא קשיא הא רבי  
גבי פרת חטאת ר'  
נקחת מן העובדי  
יין מאי לאו בהא  
ישינין לרביעה ורבנן  
לרביעה ממאי דלמא  
ה והכא היינו טעמא  
דה אמר רב דראמר  
יניה עליה עודה של  
ד שתמשוך בה מר  
לא חיישינן לא ס"ד  
מפסיד טובא ה"ג  
לא מפסיד טובא  
א דכולי עלמא לא  
היינו טעמא דר"א  
א מ"ט דר' אליעזר  
ויקחו אליך בני  
עובדי כוכבים יקחו  
ני סיפא וכן היה  
כל הקרבנות כולן  
תני שילא בשלמא  
אלא כוליה קרבנות  
עליה דרבי אליעזר  
אלא

פ"ה דמיייר באשט ישראל וקסא דא"ר הייז מונח דשיא דבייעד  
יהו להכי שריא משום דאשט ישראל שנעלה באונם מותרת ואין  
זכות לא מפסדה ולא מתרנית ליה לכך נראה לפרש דודאי מיייר  
נעלה וכן משמע בפרק שני דתמורות (דף כו: וסג) דשמיטא ליה  
מעשה באשה אחת שהורגנה באשקלון ורחוקה צני משפחתה ואי  
נא הוה לאו לרחק ממנה לצעלה ועוד מתוך המשנה יורה להוכיח  
ממון דמרתא אפסדא אלא שאל ע"י ממון אקורה ואף  
אלא אמאי אקורה אלא ודאי באשט כהן והא דנקט מותרת נעלה  
נעלה והתם אף באשט ישראל אקורה נעלה דאיכא למימר משום  
יעבד מהבא הא ודאי דמשום הפסד ממנו הוא וי"ל דסבר רבינא  
הא נעלית אונם ואע"ג דאיכא הפסד ממון ומדשריין הכא דיעבד  
אף אית ליה הפסד ממנו שאני: **תרי** דקתני סיפא ע"י נפשות  
ריכא למימר מותרת פחד נתרנית לו ומנעמו אבל שלא ע"י נפשות  
הא דאי ס"ד מותרת אמאי נקט רישא הפסד ממון למיני שלא ע"י  
נפשות הוה שאל ע"י נפשות אקורה לכך דקא איירי אלב  
**ורו** דא מיייר. פ"ה דודאי הפסד ממון שאני אבל יחוד בעלמא  
אשט כהן יושבת תחת נעלה דא"ל שלא תמיחד עם שום עובד  
אלא דחוי בעלמא כלומר מהבא לא תוכיח ומכל מקום דברי רבינא  
נבשה שאני לפי שהיא מסורה צידו כעין בהמה דהכא דצידי דבעה  
נא לה מושע ודאי העידי כוכבים מרתא וכן לאוסרה על אותו  
שדרכה לזנוח ואפילו חרשת דרכה לרנו: **הר** דקתני **פירוש**  
ההוא שנויא דכפרי' יומא יצרו תפסו מכ"ש הפרה דממיה יקריב  
ימי מוכר הפרה ופצורו ואלו לטולים ואינו חושש כיון שצורו חפצו:

מ"ה

עין משפט  
נר מצוה

ז א מ"י פ"ח מהל'  
אסורי ציאה הל' ל  
סמג לאוין קכא טוש"ע  
אה"ע ס' ז סעיף יא:  
ב ג ד מ"י פ"א מהל'  
פרה אדומה הלכה ז  
סמג לאוין שטו:

## רבינו חננאל

[illegible]

(א) ע"י בערוך ערך עד  
התשיעי מש"כ בשם הגאונים  
ו"ל בפירוש עודה ע"ש.

(ב) נראה ד"ל וטעמא דר"א  
בדתני שילא דתני שילא מ"ט  
דר"א וכו'.